

«Να ανοίξουν οι καρδιές και να δεχθούν το δώρο Του»

[Μητροπολιτικό Έργο / Ι.Μ. Μεσογαίας και Λαυρεωτικής](#)

«Μια ματιά γύρω μας δείχνει την κυριαρχία τη αμαρτίας και την απουσία της ειρήνης. Πόλεμοι, πείνα και κοινωνικές ανισότητες και αναταραχές, διχασμοί, μίσση, διαιρέσεις, αναστατωμένες οικογένειες, ανειρήνευτες συνειδήσεις, μεταναστεύσεις λαών, καταστροφές πολιτισμών, τρομοκρατία, αθεΐα, ύβρεις και ασέβεια, διωγμός της πίστης και γενικευμένη απόρριψη του Θεού». Με αυτά τα λόγια περιγράφει την κατάσταση που επικρατεί σήμερα, ο Μητροπολίτης Μεσογαίας και Λαυρεωτικής κ. Νικόλαος στο χριστουγεννιάτικο μήνυμά του και μας καλεί να ανοίξουμε τις καρδιές μας για να δεχθούν και να χαρούν το δώρο Του.

ΔΙΑΒΑΣΤΕ ΤΟ ΧΡΙΣΤΟΥΓΕΝΝΙΑΤΙΚΟ ΜΗΝΥΜΑ

Πρὸς Τοὺς εὐσεβεῖς χριστιανοὺς τῆς καθ' ἡμᾶς Ἱερᾶς Μητροπόλεως

Ἀγαπητοί μου ἄδελφοί, ΧΡΟΝΙΑ σας ΠΟΛΛΑ καὶ ΕΥΛΟΓΗΜΕΝΑ!

Σαράντα μέρες προετοιμαζόμαστε για τὴ σημερινὴ γιορτὴ. Μπροστά μας τὸ «μέγα καὶ παράδοξον μυστήριον» τῆς Θείας Ἐνανθρωπήσεως. Μὲ ἀσύλληπτο γιὰ τὴν ἀνθρώπινη διάνοια τρόπο, μὲ ὅρους μοναδικῆς καὶ ὑπερβάλλουσας ταπείνωσης, ὁ Κύριος καὶ Θεός μας «ἄνθρωποις ὥφθη ὅμοιος καὶ ἐν σπηλαίῳ τίκτεται» (Προεόρτιος Κανὼν, Ὡδὴ δ΄, Ἀπόδειπνον, ΚΔ΄ Δεκεμβρίου), ἐμφανίζεται ὡς ἄνθρωπος καὶ γεννᾶται σὲ σπήλαιο ζώων καὶ «φάτνην καταδέχεται», «ὁ ἀχώρητος παντὶ χωρεῖται ἐν γαστρί». Σκοπὸς τῆς Γεννήσεως τοῦ Κυρίου ἡ σωτηρία τοῦ κόσμου, ὁ ἁγιασμός τοῦ κάθε ἀνθρώπου, ὁ ἀνακαινισμὸς τῶν πάντων. Συνέπεια δὲ τῆς Θείας Ἐνανθρωπήσεως αὐτὸ ποὺ μαρτυροῦν δοξο-λογικὰ οἱ ἄγγελοι στὴ Βηθλεὲμ καὶ ψάλλουμε δοξολογικὰ στὶς ἀκολουθίες μας: «Δόξα ἐν ὑψίστοις Θεῷ καὶ ἐπὶ γῆς εἰρήνη, ἐν ἀνθρώποις εὐδοκία» (Λουκ. β΄ 14), δόξα τοῦ Θεοῦ στὸν οὐρανό, ἐπικράτηση εἰρήνης στὴ γῆ καὶ εὐαρέσκειας τοῦ Θεοῦ πρὸς τοὺς ἀνθρώπους.

Καὶ εἶναι ἀλήθεια, βέβαια, ὅτι ἡ Γέννηση τοῦ Χριστοῦ ἀποτελεῖ ἀφορμὴ πηγαίας δοξολογίας τοῦ Θεοῦ καὶ ἀπόδειξη τῆς ἀπροσμέτρητης ἀγάπης Του στὸν κόσμο. Τὸ δεύτερο ὅμως σκέλος τοῦ ἀγγελικοῦ ὕμνου δὲν φαίνεται νὰ ἐπαληθεύεται στὴν καθη-μερινότητα καὶ στὴν ἱστορία.

Μιὰ ματιὰ γύρω μας δείχνει τὴν κυριαρχία τῆς ἁμαρτίας καὶ τὴν ἀπουσία τῆς εἰρήνης. Πόλεμοι, πείνα, κοι-νωνικὲς ἀνισότητες καὶ ἀναταραχές, διχασμοί, μίση, διαιρέσεις, ἀνα-στατωμένες οἰκογένειες, ἀνειρήνευτες συνειδήσεις, μεταναστεύσεις λαῶν, κατά-στροφὲς πολιτι-σμῶν, τρομοκρατία, ἀθεία, ὕβρεις καὶ ἀσέβεια, διωγμὸς τῆς πίστες καὶ γενικευμένη ἀπόρριψη τοῦ Θεοῦ, πραγματικὰ «συνοχὴ ἐθνῶν ἐν ἀπορίᾳ» (Λουκ. κα΄ 25).

Ἡ ἀπουσία τῆς εἰρήνης φαίνεται νὰ χαρακτηρίζει ἀκόμη καὶ τὶς χριστιανικὲς οἰκογένειες καὶ κοινωνίες καὶ δυστυχῶς ἐσχάτως καὶ τὴν Ἐκκλησίᾳ μας. Ἡ προσευχὴ τοῦ Κυρίου μας «ἵνα πάντες ἐν ὧσιν» (Ἰω. ιζ΄ 21), νὰ εἴμαστε ὅλοι ἐνωμένοι, δὲν φαίνεται νὰ ἐπαληθεύεται στὴν ἐκκλησιαστικὴ μας πραγματικότητα. Ἀκόμη κι ἐμεῖς οἱ Ὁρθό-δοξοι διαψεύδουμε μὲ τὴ ζωὴ μας τὸ Εὐαγγέλιο, ἔστω καὶ ἂν προσευχόμαστε «ὑπὲρ τῆς εἰρήνης τοῦ σύμπαντος κόσμου καὶ τῆς τῶν πάντων ἐνώσεως».

Αὐτὸς ὁ διχασμὸς σκεπάζει τὶς ἄπειρες εὐλογίες τοῦ Θεοῦ, ἀποδομεῖ τὴ μαρτυρία Του, κάνει δυσδιάκριτη τὴν παρουσία Του, γεννᾷ ἀμφιβολίες, ἐμποδίζει τὴ θέα τοῦ μυστηρίου τῆς Βηθλεέμ, ἀπομα-κρύνει τὸ ἄκουσμα τοῦ ἀγγελικοῦ ὕμνου, δυσκολεύει τὴ χαρὰ τῆς τόσο μεγάλης ἐορτῆς, τὴ στιγμή πού ὁ Ἄρχων τῆς εἰρήνης καὶ ἔχει ἔρθει καὶ κομίζει τὴν εἰρήνη! Τὸ πρόβλημα ἀσφαλῶς δὲν εἶναι ὁ Χριστὸς καὶ ὁ ἐρχομὸς Του. Τὸ πρόβλημα εἴμαστε ἐμεῖς καὶ ἡ ὑποδοχή Του.

Ἀγαπητοί μου ἀδελφοί, ἡ εἰρήνη μέσα μας, στὰ σπίτια μας, στὶς μεταξύ μας σχέ-σεις, στὴν Ἐκκλησία μας, εἶναι ἡ ἀπόδειξη τῆς παρουσίας τοῦ Θεοῦ στὴ ζωὴ μας. Ὁ Θεὸς ὀνομάζεται «Θεὸς τῆς εἰρήνης» (Β΄ Κορ. ιγ΄ 11), ὁ δὲ Χριστὸς «Αὐτὸς ἐστὶν ἡ εἰρήνη ἡμῶν» (Ἐφ. β΄ 14), καὶ Αὐτὸς προσφέρει τὴν «ἄνωθεν εἰρήνην», πού «ὑπερέχει πάντα νοῦν» (Φιλιπ. δ΄ 7) καὶ ἀποτελεῖ θεῖο δῶρο καὶ καρπὸ τοῦ Ἁγίου Πνεύματος (Γαλ. ε΄ 22). Χωρὶς αὐτὴ τὴν εἰρήνη δὲν ἀντέχεται ἡ ζωὴ, δὲν ὑπάρχει ζωὴ, δὲν μπορούμε νὰ ζήσουμε Χριστούγεννα! Καὶ αὐτὴ ἡ εἰρήνη εἶναι συνέπεια τῆς Γεννήσεως καὶ δῶρο τοῦ Ἐνανθρωπήσαντος Χριστοῦ. Χαρίζεται ὅμως σὲ αὐτοὺς πού προσεύ-χονται καὶ ἀγωνίζονται γι’ αὐτήν· «εἰρήνην διώκετε μετὰ πάντων καὶ τὸν ἁγιασμόν, οὗ χωρὶς οὐδεὶς ὄψεται τὸν Κύριον» (Ἑβρ. ιβ΄ 14), γράφει στοὺς Ἑβραίους ὁ Ἀπόστολος Παῦλος.

Ὁ Κύριος ἔφερε στὸν κόσμον τὴν εἰρήνη καὶ τὴν εὐδοκία Του, δηλαδὴ τὴν ἀγάπη καὶ τὴν εὐνοιά Του στὸν ἄνθρωπο. Οἱ καρδιές μας πρέπει νὰ ἀνοίξουν καὶ νὰ δεχθοῦν καὶ νὰ χαροῦν τὸ δῶρο Του. Διάπυρη εἶναι ἡ προσευχή μας ὁ Κύριος νὰ κατασιγάξει τὰ πάθη, νὰ φωτίζει τὴ διάθεση καὶ νὰ κυριαρχεῖ ἡ εἰρήνη Του. Αὐτὴ εἶναι πού θὰ μᾶς κάνει νὰ ζήσουμε κι ἐμεῖς φέτος «Ἀληθινὰ καὶ ἁγιασμένα Χριστούγεννα» καὶ καθὼς ἀνατέλλει τὸ 2020 μιὰ Νέα «Καλὴ καὶ εὐλογημένη χρονιά». Σᾶς τὸ εὐχομαι ἀπὸ καρδίας.

Μετὰ πολλῆς τῆς ἐν Χριστῷ Ἐνανθρωπήσαντι ἀγάπης,

Ο ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΤΗΣ

† Ὁ Μεσογαίας καὶ Λαυρεωτικῆς ΝΙΚΟΛΑΟΣ